

Парория, той се е намѣрилъ въ сливенския мѣнастирь Епикерневъ, който, както забѣлѣзахъ, ще е билъ на днешното мѣсто Кешишликъ. За прѣбиванието му въ Сливенъ пише и Паисий въ своята история, както се видѣ по-горѣ, но само въ двѣ три думи. По-подробенъ е Сырку въ забѣлѣжката на цитирания му трудъ, черпещъ даннитѣ си направо отъ житиетата. Теодосий ще е билъ дълго врѣме въ Сливенъ, защото изрично се пише, че той „Пробылъ тамъ много врѣмѣ“. Сырку мисли, че Теодосий не е прѣкаралъ чисто иночески животъ въ сливенския мѣнастирь, а ще е изпълнявалъ и мѣнастирски „послушания“. Поне това се вижда отъ житието му: „сладокъ ѣавися игумену и прочімъ въ службахъ и иноческихъ дѣлѣхъ“. Теодосий, както се изразява Сырку, би останалъ на вѣки въ Сливенъ, ако не се е случило обстоятелството, имѣющо важно значение въ историята на югославянското монашество прѣзъ XIV-я вѣкъ, а именно поселването на Синаита въ Каваклийско. Кога е дошелъ Теодосий въ Сливенъ — не е извѣстно, но първото му излизане отъ тамъ се отнася къмъ годинитѣ 1319—40: „и абіе съ оусердіемъ въ тамошную пришедши поустыню“ и т. н. Той прѣкаралъ въ Парория близо 6 години, но слѣдъ смъртта на Синаита (1346) напуска това мѣсто, и, въпрѣки молбата на монаситѣ и бившитѣ синаитови ученици да замѣсти самия Синаитъ и се продължи тѣй заченатата отъ послѣдния дѣйность, Теодосий потегля отъ Парория и се отзовава повторно въ Сливенъ, пакъ въ мѣнастиря Епикерневъ. Мотивитѣ на Теодосий да се оттегли въ Сливенъ, споредъ житието му, били, едно, да посѣти тамошнитѣ братя (сливенскитѣ монаси), и друго, да се събере съ Романа, който сжщо се намиралъ въ Сливенъ. Романъ е вторъ бѣлѣжитъ ученикъ на Синаитъ и най-вѣренъ другаръ на Теодосия. Родомъ билъ отъ видинско и произлизалъ отъ знатенъ родъ. Когато се научилъ, че Теодосий отъ Сливенъ отишелъ въ Парория, Романъ, заедно съ нѣкой си Иларионъ, напуска Търново и се събира съ Теодосий въ Парория. Кога се връща отъ тукъ въ Сливенъ и

тия горы Атонстѣй, и былъ надъ вси оны мѣнастиры началникъ и наставникъ святыи отецъ Θεодосия терновскы . . . Ср. Раковски, ib., 64.